

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 60. Eudocia Schismati renunciat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.
A. C. 455.

§. LV.

Eudocia Schismati renunciat.

vita S. Euthymii p.64.

Eudocia Imperatrix, Theodosii Vidua, Jerosolymæ degens, quæ Romæ acta fuerant, scilicet peremptum Imperatorem Valentinianum Generum suum, Vandalarum irruptionem, Eudoxiam filiam suam, & Neptes captas, & Carthaginem deductas, summo doloris sensu percepit. Ceterum Frater ejus Valerius, & Olybrius filia ejus Gener, sæpe datis litteris hortabantur, ut relicta Eutychnianorum Secta ad Ecclesiæ Catholicæ Communionem rediret. Fæminæ animus in varia trahebatur, cum contra conscientiam agere nollet, nec affectui in Propinquos veram Fidem, ut ipsa quidem arbitratur, postponere. In hac fluctuatione celeberrimos Anachoretas consulere statuit. Igitur Anastasio Jerosolymæ Chorepiscopo ad S. Simeonem Stilitem, quem illa ætate omnes, tanquam magnum in Ecclesia Lumen, reverebantur, Antiochiam missis, quid mentem angeret, aperuit, & consilium expetiit. Respondit ille: *scito! Dæmonem videntem, quod virtutum divitiis abundares, voluisse Te cribrare sicut triticum, & Theodosium, virum exitialem, Diaboli instrumentum, animam tuam tenebris, & perturbatione obfusasse. Sed macte animo! Fidem non amisisti. Id vero valde miror, quod fonti proxima ex remotissimo rivulo aquam petas.*

petas. *Divinum Euthymium habes, fac, quod docuerit, salvaberis.* Sæculum V.
A.C. 455.

Eudocia, Responso accepto, cum sciret, Euthymium Civitatibus nunquam pedem inferre, turrim in editissimo deserti Orientalis loco, triginta stadia a Laura ejus ad Meridiem distante ædificari jussit, ut ibi sæpissime S. Viri alloquio frui posset. Itaque Cosmum Crucis Custodem, (*) & Chorepiscopum Anastasium misit, qui eum accerferent. In Laura sua quæsitum non invenerunt, cum enim fama ipsorum adventum prænuñciasset, in alium locum, qui *Rouban* dicebatur, secesserat. Tum Theoctisto Discipulo ejus viam monstrante ad eum pervenerunt. Post longas preces vix persuaserunt, ut ad Turrim, nuper ædificatam, ubi sequenti tempore Monasterium conditum, se conferret. Imperatrix, viro Sancto conspecto, subitæ lætitiæ vi rapta, & ad pedes ejus prostrata, dicebat: *Jam cognosco, Deum, te ad me misso, Famulam suam invisere.* Optimus Senex, præprimis Eudociæ paternam Benedicti-
onem impertitus, ait: *Filia mea! imposte-
rum cave tibi. Tristissima fata te, tuosque
in Italia perculerunt, quia Theodosii pra-
vitate*

Eudocia.

p. 66:

A a 4

(*) Ecce jam in hoc Sæculo Custodis S. Crucis Nomen usurpabatur. Hodie S. Francisci Filiis honor obtingit, ut Jerosolymæ totius Ecclesiæ Catholicæ Nomine S. Crucis, & S. Sepulchri Custodes sint.

Sæculum V.
A.C. 455.

vitate perverti te passa es. Ergo obstinatam mentem, quæ a sana ratione abhorret, muta, & præter tria Concilia Oecumenica Nicænum contra Arium, Constantinopolitanum contra Macedonium, Ephestinum contra Nestorium Definitionem quoque Concilii Calcedonensis recipe. A Dioscoro recede, & Juvenalis Communionem amplectere. His dictis, & data rursus Benedictione, discessit.

Eudocia Viri Sanctitatem admirata, quæ suaserat, non minori fervore perfecit, ac si per os ipsius Deus sibi fuisset locutus. Sine mora Jerosolymam reversa, Presbyteris Cosmo, & Anastasio intercedentibus, Juvenali Archiepiscopo, & Ecclesiæ Catholicæ reddita est. Augustæ Fæminæ exemplum magnam multitudinem Laicorum, & Monachorum, quos Theodosius seduxerat, ad pœnitentiam adduxit. Elpidius Abbas ad Ecclesiam rediit. Verum Geroncius cum multis ex populo, quos pervertit, in Schismate perseveravit. Duo quoque Monachi Marcianus, & Romanus, qui, Abbate Elpidio relicto, post hæc Monasteria Bethlehemi unum, & Thecuæ alterum extruxerunt, in sinum Ecclesiæ redire recusarunt.

